

PARAULA I VIDA

Arriba el Senyor, la nostra esperança!

La pandèmia ens fa viure dies d'incertesa, dies grisos, i sembla que tothom necessita retrobar l'esperança, una esperança elevada i gran, que no es conformi amb les coses materials, que distreuen tant, o amb la salut, o amb les fruïcions dels sentits, que de seguida s'esfumen... Què pot donar sentit i esperança a la humanitat? Alguns ho busquen en el progrés de la medicina o de les relacions de solidaritat, en fer passos endavant en el respecte i promoció dels drets humans i de les llibertats... Segur que aquest ventall de necessitats humanes solucionades són teixit de l'esperança. Però si som sincers, ¿això ens basta? ¿què pot calmar la set profunda de més realització com a persones, de justícia justa, de major fraternitat i amor mutu, i sobretot, de vida per sempre?

«El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum» ens anunciarà el profeta Isaïes (9,1) la propera nit de Nadal. L'esperança és un do que ve de Déu, és la certesa que Déu no abandona la humanitat, i li demana que abandoni la comoditat, els propis interessos, i obri el seu cor als altres, a l'Amor. Jesús, nascut a Betlem, és la nostra esperança. Déu mateix s'ha decidit a «encarnar-se», fer-se home, igual com nosaltres llevat del pecat, prenent damunt seu tota la maldat del món per vèncer-la i posar-hi la llum de l'esperança autèntica.

Déu en Jesús ha volgut «necessitar» de nosaltres; s'ha fet feble i petit, humil i servicial fins a donar la seva vida en rescat de tots... Si celebrem el seu naixement és perquè ens ha salvat donant la seva vida per amor a la creu, i ressuscitant per obrir-nos les portes de l'eternitat. Crist

ha santificat i omplert d'Esperit Sant la nostra humanitat. I és que Déu ha volgut necessitar de persones a qui estimar, a qui perdonar totes les culpes, per llençar-los a una gran esperança, a una vida sense fi, vida eterna de joia i d'amor, a existir per sempre en Ell.

Nadal ja és a les portes, i en aquests dies no podem oblidar els pobres i els qui estan més sols. Càritas diocesana ens ho recorda un any més. Brolla quasi espontàniament en tot cor net, el desig de compartir, de fer que la nostra festa de Nadal es vessi amb amor d'obres i amb generositat en tots els necessitats que ens envolten. Hem de fer que aquest desig es concreti en obres de solidaritat i d'amor a les persones necessitades que viuen a prop i a les que estan lluny, però que sofreixen greus carències en aquest any que s'acaba. Al pessebre, en petit, hi podem contemplar la gran obra de Déu, el que Ell ha fet per tu i per mi, i per tots... I, encara més, hi podem contemplar «com» ho ha fet: des de la part dels febles i els pobres, des de l'amor que tot ho dona i que atreu a donar-ho tot, amb perfecta alegria i desprendiment.

Proposem-nos que aquest Nadal i sempre, anem realitzant i difonent el que podríem anomenar una «cultura de la solidaritat». Cal fer que l'amor triomfi per damunt dels egoismes, i que compartir esdevingui un valor social estimat i posat en pràctica. Us animo, i m'animo a mi mateix, al servei solidari en nom del Senyor. Apressem-nos a preparar bé aquestes festes de Nadal i atrevim-nos a estimar com Crist, que és la nostra esperança!

Bon Nadal ja proper!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El Museu Diocesà engega un calendari d'Advent virtual

El Museu Diocesà d'Urgell ha proposat un Calendari d'Advent virtual que ha donat a conèixer obres del fons del Museu. Al calendari s'hi va poder accedir a través de la pròpia pàgina web del Museu o bé a través de les xarxes socials, on es va difondre amb una publicació diària. Des del dia 1 i fins al dia 24 de desembre, en un trajecte de divulgació del patrimoni, el Museu Diocesà va proposar obrir les caselles que corresponen al dia en curs per descobrir una imatge del patrimoni del Museu i una història o anècdota que s'hi refereixin. Es va poder seguir a través de Twitter, Facebook o bé Instagram. Aquest és un projecte més dels que el Museu ha posat en funcionament en els darrers temps per acostar al públic les obres d'art del conjunt catedralici, com l'activitat del «Busca-busca» per a infants i famílies, l'«Emocionari Literari», o les visites guiades que s'ofereixen al llarg de tot l'any.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

EL POSTHUMANISME COM A HORITZÓ (i IV)

Negació de la persona?

Els transhumanistes reivindiquen, clarament, la negació d'una referència substancial en la persona.

La clàssica definició de Boeci (480-526), el darrer filòsof romà, és posada en qüestió. Segons l'autor de *De la consolació de la filosofia*, la persona és «individua substantia rationalis naturae», és a dir, substància individual de naturalesa ra-

cional. Boeci hereta i assumeix el concepte aristotèlic de substància com allò que roman en si mateix, com allò que no muda, a diferència de l'accident que no subsisteix per si mateix, sinó per «alio».

En la cosmovisió posthumanista, el cos humà pot ser modificat biotecnològicament i les informacions que configuren l'intangible de cada persona també poden ser alte-

rades, modificades i augmentades. El jo subsistent, doncs, es dissolt.

Els posthumanistes, en conseqüència amb aquesta desubstantialització de l'ésser humà, consideren que el concepte d'home modern és una abstracció, que la noció d'home mai no ha estat altra cosa que un projecte i que la Declaració Universal dels Drets de l'Home

(1948) no ha estat res més que un compromís.

La fatiga per la finitud, per la temporalitat, per la malaltia, pel dolor, en definitiva, per la vulnerabilitat, motiva aquest projecte d'un ésser nou, el de l'home millorat, fabricat, que transcendeixi les vulnerabilitats lligades a la condició natural.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

¡Llega el Señor, nuestra esperanza!

La pandemia nos hace vivir días de incertidumbre, días grises, y parece que todo el mundo necesita reencontrar la esperanza, una esperanza elevada y grande, que no se conforme con las cosas materiales, que distraen tanto, o con la salud, o con las fruiciones de los sentidos, que enseguida se esfuman... ¿Qué puede dar sentido y esperanza a la humanidad? Algunos lo buscan en el progreso de la medicina o de las relaciones de solidaridad, en el dar pasos adelante en el respeto y promoción de los derechos humanos y de las libertades... Seguro que este abanico de necesidades humanas solucionadas son tejido de la esperanza. Pero si somos sinceros, ¿esto nos basta? ¿qué puede calmar la sed profunda de mayor realización como personas, de justicia justa, de mayor fraternidad y amor mutuo, y sobre todo, de vida para siempre?

«El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande», nos anunciará el profeta Isaías (9,1) la próxima Nochebuena. La esperanza es un don que viene de Dios, es la certeza de que Dios no abandona a la humanidad, y le pide que abandone la comodidad, los propios intereses, y abra su corazón a los demás, al Amor. Jesús, nacido en Belén, es nuestra esperanza. Dios mismo se ha decidido a «encarnarse», hacerse hombre, al igual que nosotros, salvo en el pecado, tomando sobre sí toda la maldad del mundo para vencerla y poner la luz de la esperanza auténtica.

Dios en Jesús ha querido «necesitar» de nosotros; se ha hecho débil y pequeño, humilde y servicial hasta dar su vida en rescate por todos... Si celebramos su nacimiento es porque nos ha salvado, dando su vida por amor en la cruz, y resucitando para abrirnos las puertas de la eternidad. Cristo ha santificado y llenado de Espíritu Santo nuestra humanidad. Y es que Dios ha querido necesitar de personas a las que amar, a las que perdonar todas las culpas, para lanzarlos a una gran esperanza, a una vida sin fin, vida eterna de alegría y de amor, a existir para siempre en Él.

La Navidad ya está a las puertas, y en estos días no podemos olvidar a los pobres y a quienes están más solos. Caritas diocesana nos lo recuerda un año más. Brota casi espontáneamente en todo corazón limpio, el deseo de compartir, de hacer que nuestra fiesta de Navidad se derrame con amor de obras y con generosidad en todos los necesitados que nos rodean. Debemos hacer que este deseo se concrete en obras de solidaridad y de amor a las personas necesitadas que viven cerca y a las que están lejos, pero que sufren graves carencias en este año que termina. En el belén, en pequeño, podemos contemplar la gran obra de Dios, lo que Él ha hecho por ti y por mí, y por todos... Y, aún más, podemos contemplar «cómo» lo ha hecho: desde la parte de los débiles y pobres, desde el amor que todo lo da y que atrae a darlo todo, con perfecta alegría y desprendimiento.

Propongámonos que esta Navidad y siempre, vayamos realizando y difundiendo lo que podríamos llamar una «cultura de la solidaridad». Hay que hacer que el amor triunfe por encima de los egoísmos, y que compartir se convierta en un valor social querido y puesto en práctica. Os animo, y me animo a mí mismo, al servicio solidario en nombre del Señor. ¡Apresurémonos a preparar bien estas fiestas de Navidad y atrevámonos a amar como Cristo, que es nuestra esperanza!

¡Feliz Navidad ya cercana!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Els matrimonis de Guissona celebren la seva fidelitat amb una Eucaristia

La Parròquia de Guissona va celebrar, el diumenge 21 de novembre, la fidelitat en 17 matrimonis amb una Eucaristia a l'Església de Santa Maria. Fou una celebració digna, emotiva i molt agraïda per part de tots els participants. Van ser 12 matrimonis que feien 50 anys de casats, i 5 que en feien 25. Van excusar la participació 8 persones que inicialment haurien previst la presència, i que ja havien perdut l'espòs en els darrers temps. També a aquests els vàrem tenir presents en la pregària.

L'Eucaristia fou ben participada per tots ells: van renovar el compromís de l'amor i la donació al fills i als fills dels fills. El cor parroquial, com cada diumenge, va col·laborar amb la seva presència activa en el cant. La parròquia va repartir un fulletó per a cada parella a fi de poder seguir millor tota la celebració i, alhora, ser un record de la diada.

Abans d'iniciar l'Eucaristia, totes les parelles es van reunir per a una foto de grup i acabada la Missa es va repartir un record amb ella a cada parella. A continuació, es va celebrar un dinar de germanor on la comissió organitzadora va dir unes paraules d'agraïment, i es va tallar un pastís de la commemoració. Després, durant la tarda, es van fer moltes felicitacions a través de les xarxes socials, donant gràcies de la diada.

Mn. Ramon Sàrries presenta l'Evangelí del nou Any Litúrgic

L'Arxiprest de les Valls d'Andorra i Llicenciat en Teologia Bíblica a Jerusalem, Mn. Ramon Sàrries, va presentar el dia 24 de novembre a la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell, l'Evangelí de Sant Lluc i el Llibre dels Fets dels Apòstols, que és l'evangelista que llegirem fonamentalment en el nou Any litúrgic C (2021-2022), que ens disposem a iniciar amb l'inici de l'Advent.

Va iniciar la seva ponència fent un perfil de Sant Lluc, un «metge estimat» company de Sant Pau, que procedeix de la diàspora, possiblement, un jueu hel·lenista o un macedoni. Com va explicar Mn. Sàrries, la seva obra ens deixa una visió molt personal de Je-

sús i de les primeres comunitats cristianes, que s'adreça als cristians que viuen fora de Palestina.

L'estructura de l'Evangelí de Lluc és de cinc parts: els Evangelis de la infància, el Ministeri de Jesús a Galilea, la pujada de Jesús a Jerusalem, el seu Ministeri a Jerusalem i la passió, la mort i la resurrecció. Hauria estat escrit cap a l'any 85.

Després va parlar del llibre dels Fets dels Apòstols, el llibre del Nou Testament que explica el naixement i desenvolupament de l'Església, després de Jesucrist, on els herois seran els apòstols Pere i Pau.

Seguint el fil argumental inicial, va explicar que els exegetes coincideixen en defensar que n'és l'autor Lluc, el mateix que escriví l'Evangelí. Sembla tractar-se una obra en dues parts, i es considera així per alguns detalls: que els primers versets de les dues obres s'adrecen al mateix destinatari, que la segona pressuposa la primera, tenen el mateix estil i vocabulari i hi ha una continuïtat temàtica del relat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

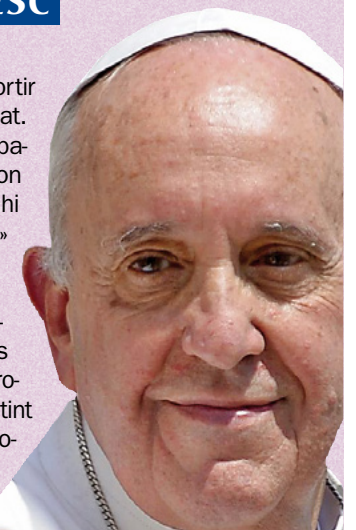

@Pontifex: «L'Eucaristia està davant nostre per a recordar-nos qui és Déu. No ho fa amb paraules, sinó de manera concreta, mostrant-nos a Déu com a Pa partit, com a Amor crucificat i lliurat» (12 de setembre).

@Pontifex: «La creu exigeix un testimoni límpid. Perquè la creu no vol ser una bandera que enarborar, sinó la font pura d'una nova manera de viure: el de l'Evangelí, el de les Benaurances» (14 de setembre).

@Pontifex: «No tinguin por de sortir a la trobada de qui està marginat. S'adonaran que surten a la trobada de Jesús. Ell els espera allí on hi ha fragilitat, no comoditat; on hi ha servei, no poder. Allí està Ell» (14 de setembre).

@Pontifex: «La veritable originalitat avui, la veritable revolució, és rebel·lar-se contra la cultura del provisor, és anar més enllà de l'instint i de l'instant, és estimar per a tota la vida i amb tot el nostre ésser» (14 de setembre).

Assemblea de l'Hospitalitat de Lourdes a Balaguer

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell va celebrar la seva 42a Assemblea anual al Santuari del Sant Crist de Balaguer, presidida per l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives, el 28 de novembre, el primer diumenge d'Advent

L'Assemblea es va iniciar al mateix temple amb la celebració de la Santa Missa, presidida per Mons. Vives i concelebrada per Mn. Ignasi Navarri, Consiliari diocesà de l'Hospitalitat. La comunitat de Monges Clarisses va representar l'Entronització del nou Leccionari del Cicle C segons Sant Lluc, que llegirem al llarg d'aquest any litúrgic 2021-2022.

L'Arquebisbe va manifestar, a la seva homilia, el goig de tornar-se a retrobar com a Hospitalitat, ja que l'any passat, a causa de la pandèmia, no es va poder celebrar aquesta assemblea anual. Va exhortar els presents a viure amb joia i esperança aquest temps d'Advent que ens prepara al Nadal i «recomençar» amb l'ajuda de Déu, cercant la santedat i l'amor al pròxim, i va presentar el model de la Verge Maria, que l'Hospitalitat estima tant, per a viure el Nadal i acollir Jesús que arriba. Durant la celebració també es va recordar els difunts de l'Hospitalitat traspassats des de la darrera assemblea. Com a signe de record i de pregària es va oferir un ciri encès i un ram de flors.

Més tard, es va celebrar l'assemblea a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer. Després de la pregària inicial i de la salutació del Sr. Arquebisbe i del President de l'Hospitalitat, el Sr. Josep M. Marimon, la Sra. Lluïsa Visa va llegir l'acta de la 41a Assemblea, celebrada a La Seu d'Urgell, el novembre de 2019, tot coincidint amb la presència de les relíquies de Santa Bernadeta a la diòcesi. L'acta va ser aprovada per unanimitat. A continuació, es presentà el balanç econòmic

de l'Hospitalitat i per unanimitat es va decidir de fer un donatiu de 2.500 euros al Santuari de Lourdes, per ajudar a les despeses del Santuari originades a causa de la pandèmia i l'absència de pelegrins. Es va aprovar per unanimitat la renovació parcial dels membres de la Junta, i la Sra. M. Dolors Trilla fou elegida com a nova Presidenta; el Sr. Magí Gaset, nou cap de camillers; i la Sra. Rosaura Llordés, nova cap d'infermeres. També es va procedir a ratificar i escollir nous vocals representants dels diversos arxiprestats de la diòcesi.

El Sr. Arquebisbe va fer entrega d'una placa d'agraïment al Sr. Josep M. Marimon pels seus 11 anys d'entrega i dedicació com a President de l'Hospitalitat. El dinar de germanor va posar el punt i final a aquesta joiosa i esperada trobada presencial de l'Hospitalitat.

VISQUEM L'ADVENT

Maternitat joiosa

Aquest diumenge IV d'Advent proclamarem el text llucà de la trobada entre la Verge Maria i la seva parenta Elisabet. Sant Lluc ens obra les portes d'una trobada en clau femenina i maternal: dues dones es troben per parlar de la seva gestació, de tot allò que estan vivint en clau de joia i alegria. L'Esperit Sant acompanya les seves paraules i la seva fe: escoltem un diàleg que ens ajuda a entendre la història de la salvació... i elles es converteixen en part important d'aquesta història. Impacta el crit viu i esperançat d'Elisabet cap a la Verge Maria: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes». Ah! i com diu el text, tenir fe no porta a la por, a la ridícula, al silenci... porta a la felicitat! Mirem de dir-ho aquests dies, tot preparant la gran celebració del Nadal cristià, feliç tu que has cregut! Necessitem aquest missatge.

De les tres figures del pessebre: Josep, Maria i el Nen Jesús —aquell que properament celebrarem que neix en el Nadal de la fe—, us proposo que ens quedem amb la figureta de Maria. La trobem en el costumari pessebrístic de moltes maneres: de genolls, amb el nen a la falda, asseguda, acarant l'infant... En totes les diferents figures i versions de la Verge Maria que hi ha des de que Sant Francesc va posar el primer pessebre a Greccio —cap a l'any 1223 ens apunta la Carta Apostòlica— fins als nostres dies, la Mare de Déu expressa i dibuixa en el seu rostre un somriure de joia; viu la seva maternitat com un regal de Déu, i això malgrat tot el que els toca viure de dificultats i necessitats en aquell estable de Betlem. És la situació d'exclusió de moltes famílies i, especialment, de tants infants arreu del món.

La felicitat i l'esperança pel naixement de l'Infant ho omple tot i a tots. Ens acostem al portal de Betlem, ja siguem avis, nets o pares... mireu-t'ho amb ulls nous de renovació. Com Elisabet en l'Evangeli, i en aquest final del temps d'Advent, davant del portal preguem «Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà».

Mn. Jaume Mayoral

Delegat de Càritas Diocesana d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Benjamí, patriarca.

21. ■ Dimarts. [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dimecres [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg. fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dijous [MI 3,1-4.23-24 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Divendres [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa.

25. □ Dissabte [Nit: Is 9,2-4.6-7 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea.

26. □ Diumenge vinent, la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a set.) [Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 / Lc 2,41-52 (o bé: 1Sa 1,20-22.24-28) / SI 83 / 1Jo 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i màrtir; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

Diumenge IV d'Advent (C)

COMENTARI

«Vinc a fer la vostra voluntat»

Tot ens parla ja de Nadal i, per tant, les lectures d'avui també ens fan present aquesta proximitat del naixement del Senyor. La primera lectura ja ens diu que serà a Betlem on naixerà el Messies: *Tu Betlem, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu sortirà el qui ha de regir Israel. Els seus orígens són llunyans, des dels temps eternals.* Hi podem veure una clara al·lusió a la divinitat de Crist. *Es presentarà a fer de pastor... viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.* La pau serà una de les paraules que ressonaran la nit de Nadal i durant tot aquest temps. Ell és la pau!

La carta als hebreus ens anuncia l'actitud de Crist en venir al món. *Li diu a Déu: No volem oblacions ni sacrificis.* Quina serà doncs, la seva missió, la seva ofrena al Pare? *Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.* Per tant, ja no calen sacrificis ni holocaustos en el temple; ara només cal unir-nos al Crist fent sempre la voluntat del Pare. Per això al final afirma: *A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta voluntat de Déu.* Jesús, durant tota la seva vida mortal, no buscarà altra cosa que fer sempre la voluntat del Pare. Aquest és el sacrifici o l'ofrena que vol el Senyor.

l'Evangelí ja ens mostra el Senyor no nascut encara però sí present ja en el si de la seva mare. Per això, *Elisabet, plena de l'Esperit Sant,* descobreix una altra realitat, molt més profunda, en la seva cosina: *Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me.* És el Senyor, el seu Senyor, el que hi ha en el si de la seva cosina. I el fill que també espera Elisabet (Joan Baptista) experimenta igualment en el seu si la presència d'aquell que anunciarà més tard, aquell que batejarà amb la força de l'Esperit. Elisabet subratlla sobretot la fe de Maria: *Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber es complirà.* Amb la mateixa fe, creiem que l'infant de Betlem és el Salvador del món, la pau de tots els homes, el Déu encarnat per nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Miquees (Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eternals. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No volem oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els volem ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

▶ Lectura de la profecia de Miqueas (Miq 5,1-4a)

Esto dice el Señor: «Y tú, Belén Efratá, pequeña entre los clanes de Judá, de ti voy a sacar al que ha de gobernar Israel; sus orígenes son de antaño, de tiempos inmemoriales. Por eso, los entregará hasta que dé a luz la que debe dar a luz, el resto de sus hermanos volverá junto con los hijos de Israel. Se mantendrá firme, pastoreará con la fuerza del Señor, con el dominio del nombre del Señor, su Dios; se instalarán, ya que el Señor se hará grande hasta el confín de la tierra. Él mismo será la paz».

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece. / Despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó, / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,5-10)

Hermanos: Al entrar Cristo en el mundo dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, pero me formaste un cuerpo; no aceptaste holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije: He aquí que vengo —pues así está escrito en el comienzo del libro acerca de mí— para hacer, ¡oh Dios!, tu voluntad». Primero dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, ni holocaustos, ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la ley. Después añade: «He aquí que vengo para hacer tu voluntad». Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se levantó y se puso en camino de prisa hacia la montaña, a una ciudad de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. Aconteció que, en cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel del Espíritu Santo y, levantando la voz, exclamó: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? Pues, en cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Bienaventurada la que ha creído, porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá.»